

7 april 2008 - Veteranendag

Op 7 april bracht Defensie, in samenwerking met het Veteraneninstituut, hulde aan onze veteranen. In aanwezigheid van defensie-minister Pieter De Crem werd een eerste ceremonie opgevoerd aan de Onbekende soldaat en een tweede op de Esplanade van het Jubelpark in Brussel. De datum van 7 april werd door de regering in 1998 gekozen ter herdenking van de 10 para's die in 1994 in Kigali (Rwanda) werden vermoord. Sinds 1945 zijn er in totaal 229 Belgische militairen omgekomen tijdens vredesoperaties.



Deze veteranen, mannen en vrouwen, hebben in vaak zware opdrachten, overal ter wereld, hun leven geriskeerd. Ze hebben mensen in nood geholpen en vertegenwoordigden hierbij steeds ons land met trots. Ze staan symbool voor de kennis en de ervaring van onze strijdkrachten in buitenlandse opdrachten.

Waarom een veteraneninstituut?

Ruim tien jaar geleden waren heel wat militairen actief in de Balken waar munitie met verarmd uranium werd gebruikt. Na verloop van tijd kreeg niet alleen de plaatselijke bevolking maar ook de actieve militairen een symptomen, die aan de gebruikte munitie geweten zijn. In alle landen schreeuwde de pers moord en brand. Moeheid, koorts, huiduitslag, concentratieproblemen, slapeloosheid... voor de militairen die naar de Balkan gestuurd werden en ziek terugkwamen, was het duidelijk dat hun ziekte te maken heeft met de uitzending. Ondanks talloze bewijzen, bleef België dit causale verband ontkennen. Toch is er de afgelopen tien jaar, als gevolg van de druk die er vanuit de media, maar zeker ook vanuit het VSOA-Syndic kwam, heel wat veran-

derd. In eerste instantie heeft de heisa geleid tot een betere zorgverstrekking. Alle militairen die nu op missie vertrekken, ondergaan een medische controle voor, tijdens en na hun operatie. Voordien was er nauwelijks sprake van een serieuze medische controle. Een tweede realisatie sinds het drama van de Balkanveteranen, is de oprichting van een bloedbank, de zogeheten serotheek. Van elke militair wordt nu een staaltje bloed bewaard, zodat men na thuiskomst een referentiepunt heeft.

Een derde belangrijke verwezenlijking is het opgerichte Veteraneninstituut, geïntegreerd in het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers (NIOOO).

Eretitel veteraan

Personeelsleden en gewezen personeelsleden van het departement Landsverdediging kunnen sinds de wet van 10 april 2003 een aanvraag indienen tot toekenning van de eretitel van veteraan.

Tot voordien bestond er voor de deelnemers aan operaties nog geen teken van erkentelijkheid zoals voor de oud-strijders van de beide wereld-



oorlogen en de oorlog in Korea. Daarom besloten de autoriteiten, samen met verschillende organisaties, om de verdiensten van de strijders voor de vrede te erkennen. Zo ontstond het begrip veteraan. De oud-strijders dringen er in hun rol van onontbeerlijke getuige op aan dat hun natuurlijke opvolgers de herinnering voortzetten.

Voor verschillende operaties kan het personeel aanspraak maken op de medaille voor gewapende humanitaire opdrachten of de herinneringsmedaille voor operaties in het buitenland. Die operaties geven recht op de titel van veteraan. Vanaf dat ogenblik zullen de veteranen beschouwd worden als gerechtigden van het IV-NIOOD (www.iv-inig.be). Ze kunnen dan beroep doen op de sociale voorzieningen van dit instituut.

Momenteel is de titel van veteraan nog vooral een eretitel. Een studiegroep bekijkt echter of het in de toekomst mogelijk is om ook materiële voordelen toe te kennen.



FOTOS © SMITS